

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm VI. Si Archiepiscopus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](#)

- pus se immiscere potest, nisi constet de negligentia, vel iniuria Prælati.
2. Prælatus sciens in secreto (non sacramentali) alicuius regularis defectum, v.g. irregularitatem ex homicidio occulto, non debet, neq; potest eum ad Ordines mittere.

NO TANDVM Vn. Prælati Ordinum potestatem iurisdictionis obtinent in Regulares suos, vt ipsis, ratione præliti voti obedientiæ, præcipere possint, quæ pertinent ad Ordinis regulam, disciplinam, rationem vivendi, officia, & ordinum gradus: Ita, vt Episcopus se immiscere non debeat, nisi constet de negligentia, vel iniuria Prælati. Qua de re dixi lib. 1. Th. mor. tr. 4. c. 7. n. 28.

Obijci solet: *Quod responso huius c. contraria videatur c. præced.* Respondeo, Nequaquam esse contrariam. *Quia si Clericus, v.g. ad beneficium promouendus, ordines superiores petat, Episcopus ratione officij sui obligatus est illi conferre, si canonicum impedimentum ipsi obijcere non posfit, tametsi occultum eius crimen sciat, vt supra dictum.* Sed alia ratio est de Prælato Ordinis, qui obligatus non est Regulares suos ad altiores dignitates, aut ordinum gradus promouere, cum obedientiarij sint, seu ex imperio & dispositione Abbatis pendentes, 2 iuxta c. non dicatis, 12. q. 1. *Quamobrem si Prælatus in secreto (non sacramentali) sciat alicuius Regularis sui defectum, v.g. irregularitatem ex homicidio occulto, non debet, imo neque potest eum ad ordines mittere, cum sine peccato suscipere nequeat.* Constat enim, quod Prælatus mittendo, adeoque iubendo, vt ordines irregularis accipiat, cooperaretur peccato eius.

CAPITVLUM VI. Si Archiepiscopus.

S V M M A R I V M .

1. *Metropolitanus ab omnibus Suffraganeis consecrari debet*
Sed hac obligatio videtur in his prouincias esse remissa ex voluntate Papa.

2. *Suffraganei à tribus Episcopis constituantur, iussu Metropolitanus, & cum consensu aliorum Episcoporum compunctionalium.*

3. *Et hoc antiquo iure, nouo autem prouisiones ecclesiastarum Cathedralium seu Episcopaliū sunt reservatae summo Pontifici, nisi quod nominatio seu presentatio personarum idonearum ad Episcopatus relata sit Regi Gallia, Hispania, Polonia, &c.*

In sola Germania ius eligendi Capitulū Cathedralibus adhuc competit per Concordata Germaniae cum Nicolao V. Pontifice.

4. *Consecratio Episcoporum etiam in alia ecclesia, quam Cathedrali insitum potest. Generalis autem clericorum ordinatio in Cathedrali, vel alia, quantum fieri potest, digniore ecclesia.*
5. *Episcopi vel Archiepiscopi die Dominicæ consecrari debent.*

AD consecrationem Archiepiscopi, quod in ecclesia metropolitana fieri debet iuxta c. qui in aliquo, §. Sed nec, in fine, d. 51. omnes Episcopi Suffraganei seu Cöprovinciales venire debent, vt omnibus præsentibus, & assistentibus ordinetur. Ita Lucius III. atque habetur in c. 1. d. 66.

Arbitror autem, ex Summi Pontificis voluntate hanc obligationem remissam esse in his prouincijs, quibus Episcopi à Metropolitana ecclesia plerumque plurimum distant.

S. Reliqui.

Episcopi Comprouinciales à tribus Episcopis, iussu metropolitani, requisito prius consensu aliorum Comprouincialium Episcoporum, consecrari debent. Ita etiam habetur in c. porro, d. 66. & totaferme d. 64. & 65.

Quod si in prouincia contingat unum tantum adesse Episcopum, is conuocabit Episcopos vicinæ prouinciaz, & cum illis ordinabit Episcopum Comprouinciale, c. si forte, d. 65. Quia hęc ius Universitatis volunti-

nolitur ad unum, ait Gl. ibi, ver. superstes, Sciendum vero est, decreta haec intelligenda esse secundum ea tempora, quibus confirmatio Episcoporum Metropolitano relinquebatur: Is enim prius singulorum Comprouincialium suffragia exquirere debet, quod dignum iudicarent eum, qui in Episcopum ordinandus esset. Quod si omnes, aut pars maior Comprouincialium consentiret, tum vel ipsem eum cum duobus aliis Comprouincialibus Episcopis consecrare, vel tres ad consecrandum deputare debet, ut appareat in c. seq. Postea vero Summus Pontifex prouisiones Ecclesiarum Cathedralium, seu Episcopalium omnes sibi referauit, extraug. Ad regimen, de praeb. & reg. 2. Cancellar. Nisi quod nominationem seu presentationem personarum idonearum ad Episcopatus & alias praefaturas Regibus Galliae, Hispaniae, Poloniæ, &c. reliquerit: In sola autem Germania ius eligendi Episcopos, sicuti canones antiqui requirebant, Capitulis Cathedralibus adhuc competit per Concordata Germaniæ cum Nicolao V. Pontif. Sed confirmatio electorum a Pontifice intra tres menses petenda est, quam is conferre solet post exacta de electis testimonia, instituto examine, eosdemque mox consecrari iubet. Videri potest Azor tom. 2, lib. 3, c. 29, q. 1. Barbosa de potest. Episc. tit. 1. cap. 4.

⁴ QUERES: Quo loco, aut die Episcopi consecratio fieri debet. Respondeo, & dico I. Licet decens sit, eam fieri in Ecclesia Cathedrali, tamen id necessarium non est; cum de eo iure nihil statutum reperiatur: Quare etiam in alia Ecclesia consecrationem Episcopis (non vero Archiepiscopis) dari posse, docet Tabiena ver. confirmatio, n. 13. in fine, & sumitur ex c. qui in aliquo, §. Sed nec, in fine, d. 51. De generali autem Clericorum ordinatione statuit Synodus Trident. sess. 21. c. 8. de reformat. ut ea in Cathedrali Ecclesia, aut, si in alio loco instituatur, in dignore, quantum fieri potest, ecclesia, clero presente, publicè fiat.

⁵ Dico II. Episcopi, & Archiepiscopi die Dominico consecrari debent, ex antiquissi-

ma (vt Leo I. arbitratur, relatus in c. quod die, d. 75.) Apostolica traditione. Quare alia die, absque Sum. Pontificis licentia, consecratio Episcopi peragi non debet.

CAPITVLVM VII.

Ne Episcopi.

I Dem omnino in hoc c. habetur; quod in praeced. traditum, & explicatum fuit.

CAPITVLUM VIII.

Cum quidam.

S V M M A R I V M.

Ordinatus extra legitima tempora, vel ante legitimam etatem, vel sine literis dimissorialibus, à susceptis ordinibus suspensus manet.

Q Vi Ordines acceperit eo tempore aut die, quo conferri non debent, videlicet extra quatuor tempora (vti Gl. interpretatur) à susceptis ordinibus suspensus manere debet, donec absolutionis gratiam mereatur.

De hac re habemus nunc clariorum Constitutionem Pij II. quæ incipit, *Cum ex sacrorum: Qui extra legitima tempora, vel ante legitimam etatem, vel sine literis dimissorialibus aliquam ex sacris ordinibus accipere presumperit, ab eodem suspensus maneat, donec ab Ordinario suo absoluatur. Legi debent, quæ circa hanc suspensionem annotauit lib. 5. tr. 9. c. 10. n. 2. suspens. 3. & quæ scripsit Quaranta in sum. Bullarij, ver. ordo, princ. Barbosa p. 2. de potest. Episc. allegat. 14. vbi etiam refert priuilegia à Pontificibus Trident. Concil. concessa quorundam Ordinum Mendicantium Regularibus, ut extra quatuor tempora, cum Prælatorum suorum licentia, sacros ordines suscipere possint.*

CAPITVLUM IX.

Cum secundum.

S V M M A R I V M.

Latini secundum morem Græcorum extra quatuor Tempora ieiuniorum ordinari non debent.

Rer. 2. Græ-